

Illustratie: Matthijs Sluiter

Pain en pindakaas

Een Nederlands-Frans gezin in Rotterdam

Wat maakt een Française op taalgebied mee als ze een Nederlander trouwt, hier komt wonen en onze taal gaat leren? Welke verschillen met haar moedertaal ervaart ze dan zoal? En hoe vergaat het haar Nederlandse man, die zich onderdompelt in het Frans?

KEES VAN DER ZWAN

“**T**oen ik pas in Nederland woonde, kwam ik een keer een uur te laat bij de kapper. Ik moest er om half drie zijn, maar ik had me even vergist in de Nederlandse manier om die halve uren aan te duiden. Jullie zetten dat *half vóór* het getal, wij erna: *trois heures et demie*. Dat scheelt dus wél een uur.” Het was niet het enige op taalgebied waar de Française Christine Vermeij aan moest wennen toen ze eind jaren tachtig vanuit Parijs naar Rotterdam trok om met haar Nederlandse man te gaan samenwonen.

“In het begin kostte het me bijvoorbeeld moeite om Nederlandse woorden die op *-el* eindigen te verstaan. Ik hoorde iets als ‘lepôh’, en dat bleek dan *lepel* te zijn. Maar ik verbaasde me vooral over al die kleine woordjes in het Nederlands, zoals *eens*, *wel* en *toch*. Wat betekenen die precies? Waarom